

[Hans Kjør.]

samfundshensyn, der løbende må afstikkes ved lovgivningen — kan lade de opdrifts-krafter komme til udfoldelse, som alene det private initiativ kan sikre.

Både hr. Ivar Nørgaard og hr. Poul Dam har erklæret sig som tilhængere af en statsdirigering af investeringerne. Et sådant system har vi ingen tillid til. Jeg gad da også vide, hvorfra man kan hente erfaringer, som kunne fremme en tro på, at en sådan dirigering fører til bare tilnærmelsesvis lige så gode resultater, endsigte bedre resultater for en befolkning end dem, der kan opnås ved — undskyld udtrykket, hr. Ivar Nørgaard — liberale hovedprincipper, under samfundsmæssige hensyn naturligvis.

Vi er principielt modstandere af offentlig støtte til virksomheder, der er i vanskeligheder, da vi mener, en sådan støtte forvrider strukturudviklingen og snarere modvirker den optimale økonomiske vækst. Man kan heroverfor anføre, at vor tilslutning til B & W-garantien ikke er i overensstemmelse med denne vor principielle holdning. Det skal da heller ikke forties, at det var med store betænkeligheder, der blev givet tilslutning i vor gruppe. Det helt afgørende var muligheden for at bevare den økonomisk sunde del af virksomheden, maskinfabrikken, og også af valutariske hensyn den dertil knyttede licensindtjening. Vi afventer også rapporten fra 3 mands udvalget og resultatet af de forhandlinger, som man nu fører med rederierne, og vi skal da ikke på forhånd afskrive enhver form for optimisme. Vi må jo se, hvad der kommer ud af det. Men ikke mindst i betragtning af hr. Ivar Nørgaards bemærkninger her før finder jeg anledning til at understrege, at det konservative folkeparti ved sin tilslutning til Nationalbankgarantien af det aktuelle kortfristede lån ikke på nogen måde har givet forhåndstilsagn om at medvirke ved yderligere forpligtelser, hverken i form af direkte investeringer eller i form af garantier. Det var for os en engangsforeteelse.

Det offentliges opgave er, finder vi, at skabe de bedst mulige forudsætninger for, at den tilpasningsdygtige del af erhvervslivet får de bedst mulige vilkår for den nødvendige ekspansion, samt i erkendelse af, at udviklingen på en række områder stiller så

betydelige krav til erhvervenes tilpasning, at yde en særlig indsats på sådanne områder. Men det indebærer ikke offentligt ansvar for den enkelte virksomheds eksistens.

Det er da også før anført, at det er ikke noget specielt dansk fænomen, at nogle virksomheder ikke klarer omstillingen. Nu har vi fået at vide her, at antallet af konkurser stiger foruroligende. Må jeg henvise til udviklingen i Sverige. Der har man som bekendt haft socialdemokratisk ledede regeringer i længere tid end det, man kalder for mands minde. Fra 1968 til 1969 steg antallet af konkurser i Sverige med knap 9½ pct. Fra 1969 til 1970 steg de med godt 32 pct., og Sverige er dog et land med længere industritraditioner end vort land.

Handelsministeren omtalte den betydelige indsats, der gøres, er gjort og fortsat gøres på talrige områder for at støtte erhvervslivets tilpasning. Jeg skal undgå repetition af disse ting, men nævne nogle enkelte områder, hvor jeg mener, at en fortsat stærk indsats har særlig stor betydning for erhvervene. Jeg vil gerne fremhæve mulighederne i fondet til fremme af teknisk og industriel udvikling — der er ikke andet i vejen med fondet end navnet, det er næsten værre end en spiritusprøve. Forskningen og produktudviklingen er nøglefaktorer for vor fortsatte udvikling herhjemme, hvis vi skal bevare vor internationale konkurrenceevne, så en fortsat udbygning heraf må have en særdeles høj placering i prioriteringen, ja, den kan næppe overvurderes. Jeg vil gerne her pege på de muligheder, der følger af, at staten og de statslige institutioner er blevet på en række områder så væsentlige indkøbere. Ved køb af prototyper og ved indgåelse af forskningskontrakter kan der her skabes en betydelig inspiration for erhvervslivets forskning og produktudvikling. Jeg mener, vi nøje bør følge, om de nu åbnede muligheder er tilstrækkelige, om de bliver tilstrækkeligt udnyttet, eller om andre initiativer er påkrævet for at udnytte mulighederne.

Jeg finder i samme forbindelse også anledning til at fremhæve den gunstige udvikling, der er i gang med udbygningen af vore teknologiske institutter, ikke mindst fordi der her gøres en afgørende indsats for formidlingen af forskningsresultater, afprøvninger og undervisning, der i høj grad også